

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 — kr.
Félévre 5 — " "
Negyedévre 2 — " 50 "
Egy hónapra 1 — " "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **KOHANYI GYULA**
Kiadók: **HOFFMANN** és **KRONOVITZ**

Hirdetési díj:

Egy hasábolj petty sorért 5 kr. Nagyobb hirdetések a többi sorért arányosan arányos arányban. Helyesírók külön díjazást kapnak.

Dreyfus-Esterházy.

Debreczen január 12.

(k.) Ettől a két névtől hangos újra egész Európa, sőt az újvilág is. E mellett eltörpül most Németország hódítási torkvése Kinában, észre sem vesszük, hogy mit csinálnak a törökök és görögök elnyel mindent ez a két szó: Dreyfus-Esterházy. S vajjon miért van mindez? Azért mert az ember lelkében önkéntelen az érzés, hogy segítsünk az ügyfogyottakon s mentjük meg a büntetéstől az ártatlanokat.

Lett légyen Dreyfus bűnös vagy ártatlan, — annyi bizonyos, hogy maga a híres, a gavallér Franciaország iszonyatosan bele van merülve a fertőbe. Valósággal az ujjunkon lehetne megszámolni azokat az embereket, akiknek ebben az országos zavarodásban az eszük és az igazságszeretetük vezet, nem pedig a pillanatnyi hangulatok vezetik, hanem igen is megrogzított szenvedélyek, amelyeket úgy hívnak, hogy klerikalizmus és antisemitizmus.

Mintha ezek a fogalmak minálunk sem volnának teljesen ismeretlenek! Valóban úgy van, jó lesz tehát a tükörképét megcsinálni annak, amit ez a két fogalom Franciaországból, a fraternité, egalité, liberté klasszikus hazájából csinált a campó-formiói béke százados évfordulójának nagyobb dicsőségére. Egy

zsidó milliomos tiszt véletlenül ellen-szenves külsejű is: el kell tehát tenni láb alól s ezt egy megkerített lajstromos kimutatás alapján, amelyeknek hogy ő volna a szerzője, abszolút semmi bizonyíték nincs, elítélik mint kémet élet-fogytig tartó száműzésre az Ördög-szigeten, lefokozzák, elszállítják s az ő védelme két szó mindössze, a melyet lefokozása pillanatában is kiált: «Ártatlan vagyok!» S mindez miért? Mert zsidó!

Évekkel később, a mult nyáron az elítélt testvére gyanusokokat szerez arra, hogy azt a lajstromos kimutatást, a b o r d e r e a u t csakugyan nem az elítélt kapitány, hanem Walsin Esterházy őrnagy írta; már pedig a vád alapja ez. Mi történik erre? Korántsem az, hogy a Dreyfus perét megújítsák s helyette vádolják Esterházyt, hanem kijelentik, hogy Dreyfus bűnös, de mellette Walsin Esterházy is gyanúsítva van. S mindez miért? Mert Dreyfus zsidó, Esterházy pedig katolikus és gróf.

S ebben a gyalázatos bűnpalástolási hajszában részt vesz az egész ország, az ujjainkon meglehetne számolni azokat, a kiket nem a hangulatuk, de az igazságszeretetük vezet. Két férfi van, a ki feltétlenül tiszteletet érdemel s ezek Zola Emil és Scheuer Kestner.

De im, egy lap megszerzi a vádle-

velet, melynek alapján Dreyfust elítélték, — s a hangulat rögtön megváltozik. — Csak ennyi az egész vád s erre még bizonyítékok sincsenek? A hangulat Esterházy ellen fordul, vezeli most már nem Zola, nem Scheuer-Kestner, hanem maga Traieux, a volt igazságügyminiszter — s az ügy Esterházy bírái elé kerül, ma már ott van, a tárgyalás nyilvános, — várjuk az ítéletet — s az félmentő. Szóval nincs más bűnös, mint maga Franciaország.

BELFÖLD.

A lelkészek fizetés javításának szabályozása végre tehát napirendre kerül, elhatározta ezt a kormány. De vajjon lesz-e benne köszönet, vajjon segít-e a bajokon az a feltételekhez kötött köldus alamizsna, a melyet a kormány fizetés helyett nyújtani akar, midőn második felvonását készül eljársani annak a komédianak, a melyet a tanítói fizetések rendezésével megkezdett. Sokszor hangsúlyoztuk már és most sem hallgatjuk el, hogy a legkevesebb, a mit az államnak nyújtania kell az, hogy minden lelkész elérjen a tisztességes lakáson kívül legalább 1200—1400 frt törzsfizetést s azonkívül a személyes korpótlékok utján mód nyujtassék mindeniknek az előbaldásra is. A függetlenségi és 48-as part bizonyára magáéva teszi — jobb híján — ezt a felfogásunkat s akkor a kormánynak szint fog kelleni vallania.

A kvótatárgyalások. A miniszterelnöknek és a pénzügyminiszternek a mult év

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Epilog.

A Debreczen eredeti tárczája.

Megénekeltém már az őszi tájat
És elsrattam annyi szép tavaszt.
De minden hangon, mi dalomba támadt
Átrezgett a kimondhatatlan bánat
Mely ajkamra hozza a panaszt.
S míg bánatában elmereng a lélek,
Nem értem, minek élek!

Dicsőítém a fakadó virágot
Míg örömben szült a kikelet,
De mit szemem mamég virulni látott
A rózsza másnap elfonnyadva állott
S a lombfeszította őszi táj felett
Felzug egy fájó csöndes siri ének,
Nem értem, minek élek!

Két szembe néztem egyszer ittasultan
Midőn igéző fénybe ragyogott.
S míg szenvedélytől félig elvakultan
A szép szemekből olvasni tanultam:
A csalfa szempár hűtlen elhagyott...

S hogy felzaklatnak e fájó emlékek
Ti csalfa álmok romba dönt remények
Mondjátok, minek élek?!

Komáromi Izsó.

Tavaszi álom.

— A Debreczen tárczája. —

Írta: **Vértesy Arnold.**

Két bohó gyerek jut eszembe. A fiu nem volt több tizenhét évesnél, a leány tizenhat sem volt. Az uzsonnához ribizkét szedni küldte őket Jetti néni a kertbe. Azaz, hogy csak Málcsikát, de nem bánja, ha Jenő is segít, előbb készen lesznek.

Ebben ugyan csilódott a jó Jetti néni; de édes Istenkém, hisz az egész élet csupa csalódásból áll. Málcsika sem gondolta, hogy ez a Jenő olyan ügyetlen.

— Ugyan hát siessen már, hisz még semmit sem szedett s azt is megeszi, amit én szedtem.

Pajkosan kezére ver a fiunak:

— Sec! Ne nyuljon a kosaramba.

De isten tudja, mi lelta ma azt a Jenőt. Az erős hódító illat szállt-e a fejébe, melylyel a virágzó jázmin bokrok megtöltik az egész levegőt? Vagy már annak úgy kell lenni, hogy még az ilyen csöndes, okos fiunak is eljön a bolond óraja, a mikor szeles lesz és rendetlenkedik s minduntalan elkapja a Málcsika kezét, hogy az se végezhesse szaporán a ribizkeszedést.

— No már elég lesz, (nem a ribizke, hanem a rendetlenkedés), fenyegetőzött a leány.

De nemsok foganatja lett. A jázminvirág illata mintha még mámorítóbbá vált volna.

Tarka lepkek kergetőztek körültek, aranyos szárnyu zümmögő bogárkák repdestek, mintha azok is mind a bolondját járnák.

A fiu szeme a Málcsika két hamvas, bársonyos bőri karjára tapadt. A rövid ujjú ruha csak könyökig ért, szabadon engedve a két gömbölyded karcoskát.

A leány pironkodva dugta volna el, ha tudta volna hová.

— Mit nézi úgy a karomat? Talán piszkos?

Oh te ártatlan kis bohó, erre a te furca kérdésedre már csakugyan el kellett magát nevetni a fiunak. Akkor a leány is nevetésre fakadt, ámbar tulajdonképp nem tudta, hogy miért. És úgy kaczagott a két bolondos gyerek.

Egyszerre csak a fiu isten tudja, honnan vette ezt a bátorságot, odanyomta ajkait a leány meztelen karjára s egy csókot czupantott rá.

A Málcsika arca lángba borult s szeme haragosan villámolt. A fiu megijedt attól, a mit cselekedett s könyörgésre fogta a dolgot:

— Haragszik, Málcsika?

A leány nem felelt. Fölvette a kosárkáját s menoi akart. De azt is csak a jó isten tudja, hogyan történt, hogy még sem ment el. Sőt még a kezét is átengedte s nem vontá vissza, mikor a fiu bocsánatkérően megfogta.

A napsugarak mintha nevetve kandikáltak volna at a fák lombjai közt.

legvégén Bécsben való időzése alkalmával — írja a B. H. — megegyezés jött létre az új osztrák kabinettel arra nézve is, hogy fönntartják mindkét részről azokat a megállapodásokat, a melyek a kiegyezési ügyek egész komplexumára nézve a Bánffy és Badeni-miniszteriumok által törvényjavaslat alakba foglaltattak s már a múlt év tavaszán a korona előzetes jóváhagyását is megnyerték. Ez a megegyezés az újabb kiegyezési tárgyalásokat legalább egyelőre igen szűk körre, kizárólag a kvótaarány ügyére szorítja. Szabadelvű párti vezető politikuskok közt, a mint bennünket értesenek, igen érdekes eszmecsere folyik ama kérdés fölött, hogy miként tegyék folyamatba ezeket az újabb kvótaárgyalásokat; nevezetesen, hogy újra ki kell-e küldeni a kvótadeputációkat, vagy pedig — konstatálván a küldöttségek útján való megegyezési kísérletek sikertelenségét — az újabb bizottsági tárgyalások mellőzésével maguk a kormányok közötti próbálják meg a megegyezésnek létrehozását. — Az utóbbi mód tagadhatatlanul praktikusabbnak mutatkozik, tekintettel a majusi elsőjég hátralevő negyedfélhonap rövidségére és azért is, mert a kormányok hamarosan fölvehetnek, az új tárgyalások fonalát, a mi az osztrák parlament viszonyok következtében bizottsági uton csak hetek múlva válhatik lehetségessé. Tekintélyes szabadelvű párti politikuskok vélekedése szerint azonban nem engedik ennek az utnak a választását az 1866. XII. törvényekkel rendelkezései. A királyi döntés, — így érvelnek, — a kvótaarány előkészítésének az idézett törvény 18—32. §§-aival megjelölt stádiumai között az utolsó csak úgy mintha a parlamentek megegyezésével történt volna az arány megállapításai. A királyi döntés hatálya utáni időreateshát csak úgy átlátható meg újra a kvóta, ha a most említett törvényparagrafusokban megjelölt stádiumokon ismét végig mennek az országos küldöttségek, a kormányok s esetleg a parlamentek. Az időközben bekövetkezett királyi döntés következtében túlhaladott dologgá lett a két kvótabizottság előző tárgyalásairól az országgyűlésnek bemutatott előterjesztés. Új kvóta küldöttségeknek kell a törvény értelmében a megegyezésre kísérletet tenniük s annak eredménytelenségét konstatálniuk, mielőtt a kormányok közvetlenül a maguk kezébe ve-

hetnék az ügyet. Ha a kabinet magáévá teszi ezt a fölfogást, úgy az újülésszak elején meg fogják választani a magyar országgyűlés kvótabizottságát is. Ellenkező esetben kétségkívül ahhoz az expedieshez fognak nyulni, hogy napirendre tűzik a kvótabizottságoknál a képviselőház asztalán fekvő tárgyalási aktáit s azok kapcsán nyujtsa be a kormány javaslatát a kvótaarány megállapításáról.

A kormány álláspontja. Hétfői számában ismertették Wlassics kultuszminiszter memorandumát a katolikus autonómia körül. — Most arról értesülünk, hogy mind Vaszary Kólos hercegprímás, mind Szapary Gyula gróf, a kongresszus elnöke, azzal a kérdéssel fordultak a kultuszminiszterhez, hogy küldje el memorandumát a kongresszus huszonhetes bizottsága tagjainak. Erre Wlassics most értesítette a hercegprímást, hogy készséggel teljesíti kívánságát s mindjárt rendelkezésére is bocsátotta — megfelelő számmal — a jelzett emlékiratot.

Az új ülészak. A mostani ülészakot az eddigi rendelkezések szerint már a legközelebbi hétfőn zárják be és az új ülészakot kedden nyitják meg. A ház megalakulása után már péntekhez egy hétre, azaz s hónap 21-én kerül tárgyalás alá az unjonozási törvényjavaslat.

KÜLFÖLD.

Németek és csehek. Az ausztriai tartomány gyűléseket hétfőn megnyitották s ezzel megkezdődött a bomlási processzus második felvonása. A cseh tartománygyűlésen már meg is kezdődött a harc reichsrathi mintára, indítványok és interpellációk alakjában. Egerben pedig Schönerer negygyűlését robbantották szét a csehek; míg az alsó-ausztriaiiban csak a preludium volt meg a kormánypartit német klerikális paraszt képviselő: Eberner lehurrogásával, a morva lengyel és sziléziai tartománygyűlések pedig még idáig sem jutottak el; de hogy el fognak jutni, az bizonyos. Mindenesetre jellemző, hogy Badeni gr. a lengyel tartománygyűléstől az egész ülé szak tartamára szabadságot kért.

Törökök és görögök. A konstantinápolyi és athéni újságok mostanában sokat és feltűnő következetességgel foglalkoznak azzal a

kérdéssel, hogy mennyire szükséges volna a két szomszédos államnak, már mint Görögországnak és Törökországnak benső viszonyba, sőt formális szövetségbe lépnie egymással. A görög lapok fölkapták [a Terdsumania-Hakikat] ez török újságban fészegedett eszmét s azt írják, hogy a szövetség célja főként az volna, hogy a két nép elkészüljön a Balkán szlávjaival majdan viselendő háborúra. Egy volt görög külügyminiszter a Nea Efimerisz cz. lapban azt fejtegeti, hogy 25 év óta mind nagyobb tért foglaltak el a szlávok a Keleten, úgy hogy egy félszázad múlva egészen elszlávosodik a Balkán, ha a törökök és görögök nem védekeznek a szláv áramlat ellen. Érdekes, hogy a görög sajtó a harmas szövetségnek, illetve Ausztria-Magyarországnak kínálja a protektorátust az esetleges görög-török szövetség fölött.

Kelet királynője.

— Sajtó tudósítónktól. —

Budapest, jan. 12.

A budapesti Herzmán-fele orpheum egyik divája ugyancsak pikáns és világraszóló botránnyal kedveskedett a hirszomjas közönségnek.

Éppen egy hete, hogy a szerb főkonzul megkeresésére a budapesti rendőrség zsarolási kísérlet miatt vizsgálatot indított Benkő Rózi orpheum énekesnő ellen, aki azon kellemes helyzetben volt, hogy az I. Sándor szerb király udvari szállótjának mondhatta magát s e minőségében Obrenovicse előnévvel mint »Kelet királynője« nevezettette magát a színlapon.

Jogát e czimzésre onnan merítette, hogy tavaly nyaron egy szerb kir. udvari tiszt a Somogy mulatóban, ahol akkor mint virágáros leány szolgált a közérköcsiséget, meglátta s azt szépségével annyira meghódította, hogy levitte Belgrádba s ott Szerbia ifjú királyának, a szép Sándornak tette a kedvesévé.

A konakban külön szobája volt, hol fejedelmi elatásban reszesült. A szobáját azonban elhagyta nem volt szabad s mivel az ifjú király meglehetősen hosszú időszakokban látogatta meg, nagyon unta magát s többször kiszökött a városba a könnyűvérű

A levegő olyan tükrös fenynyel rezgett s az egen ezüstös apró baranyfelhők uszkáltak. Minden oly mosolygó, minden oly nyujas volt. Egy sárgarigó a cseresznyefa tetejen ugrált. És a virágok illatoztak, a jázmin is, a róza is, a viola is.

Affé elhagyott régi nagy kert volt ez a tiszt artóéké, félig virágos, félig veteményes, hajdan urasági disz kert, kanyargó utakkal, melyeknek egyrészt benőtte a fű s elborították a sűrű bozóttá vált bokrok. A kerítés köfala omladozott s tarka gyíkok futkostak a ledőt mohos köveken.

A gazdatisztek nagy zöldséges táblákat hasítottak ki az elhagyott kertből a sárgarépának, a salátának, a kalarabénak. Őket nem haborgattak költői almok. De a fiatal leány, mintha itt a virágillattal csodás régi mesék bűbáját szivná be, lankadatlan hajtja le fejét, szíve ellágyul s keze remeg az ifjú kezében.

Nem beszéltek, semmit sem mondtak, csak úgy álltak ott, kez a kézben, lesütött szemekkel. Hevesen dobogott a kis leány szíve s valami szorongó felelem fogta el. Istenem, mi lesz ebből?

— Édes, édes, — susogta a fiú.

S karja átölelte a leány derekát, gyöngeden, bátorlalanul.

Ennyi volt az egész több semmi sem. V sárgarigó vígan fűtyentett a cseresznyefán. Fec-kék basították a levegőt s röptükben elkapták a zümmögő aranyos bogárkakat. Már hallatszott a Jetti néni hangja:

— Mit csinálnak olyan sokáig azok a gyerekek? Jöttek-e már?

Der Jenő hirtelen lekapta karját a Mál-

csika karesu derekáról. Malsikának csaknem könyek gyűltek a szemébe. Olyan ijedten álltak ott szegénykék.

— Siessünk, siessünk, — rebegte a leányka.

Igazán megfoghatatlan, hogy csak olyan kevés ribizkét tudtak összeszedni. Pedig azóta új vendégek is jöttek.

Kocsirobogást hallanak s Jenő kitekint az udvarra. A kadareci ispán, Tóth János érkezett meg másodmagával.

— Tört volna ki a nyaka utközben, — gondolta Dér Jenő.

Maga sem tudja, hogy miért haragszik úgy arra az emberre. Pedig derek, jóra való ember, mindenki azt mondja, nagyon jó gazda s ha az öreg tisztartó kidől, bizonyosan ő megy a helyébe.

— Malsika — hallatszott újra a Jetti néni szava.

Most már igazán be kell menni. Dér Jenő nagyon szeretne ugyan még valamit mondani, de most már oda lett a bátorsága. Csak szóttan kullog befelé a leány után.

Odabent az asszonyok leültettek a kadareci ispánt maguk közé. Jetti néni kínálja mindenféle süteménnyel:

— Malsika süttötte,

Az ispán nyájasan hunyorgat s nagy, vörös bajuszát simogatja. Aztán hatalmas étvágygall hozzálat az enniválókhöz.

Dér Jenő szeretett volna belekötni. Még soha életében nem látott kiállhatatlanabb embert. Ugyan miért kedveskednek egy neki az asszonyok?

Nem nézhette tovább. — Kiment a tornácra.

leány vesével

lalkozó

E

a heves

a katon

mornyi

azonba

szüret.

H

kielég t

jött Bu

eneke

M

varlók.

csönzöt

szeretl

dor kir

tenni, l

lyek ke

meg fer

K

egész u

egyik s

lota h

nisztere

mélyzet

artistar

való me

egy név

szó all

EH

dor ar

s ennek

(Ő volt

A

pedig

raffinir

dorral

rendsze

királyt

Et

Kolozsv

betette

aratott

kifejtet

M

s azzal

Fo yton

sággal

szentsé

tes fiska

De

szavára

—

csak az

én jelsz

A

torlaszo

nagy, n

tagadas

ember e

csak a

S

tizenyo

nnnyit r

—

a szeren

állasod

a becsül

A

kek sem

nyáron

illatáva

csak egy

viragokr

a salátá

Az

várt, so

sirt, mo

senki ut

bajuszu

ó életéb

zöldséges

baromfi

leány, hol Budapesten szerzett kedvesével, egy katonatiszttel rendszeresen találkozott.

Ez azonban még mind nem volt elég a hevesvéri leánynak. A fejedelmi kedves és a katonatiszttel kívül még az udvari komornyikokkal is összeszűrte a levelet, a mirá azonban mihamar rájöttek és kitették a szűret.

Három hónapot töltött a konakban s kielégítőül 3000 frtot kapott, a mivel vissza jött Budapestre s a Herzman orpheumban énekesnő lett.

Mint énekesnő körül rajongták az udvarlók. Szépségén kívül nagy vonzerőt kölcsönzött neki szelvényben koportalt belgrádi szereplése és Benkő Rózi nemcsak Sándor királyról szokott intim nyilatkozatokat tenni, hanem más külföldi fejedelmi személyek leveleivel is edicsekedett és leveleket meg fényképeket mutogatott.

Királynőnek címzték és délutánoként egész udvara volt az orpheum kávéházának egyik sarok asztalánál; fiatalabb, vénebb palota hölgyek, személye körüli és egyéb miniszterek. Újév napján az udvartartási személyzet és a kormány üdvözölte. Egy vén artistanő tolmácsolta a feléges asszony iránt való mély hódolatot, végül pedig átadott neki egy névjegyet, a melyen a következő néhány szó állott:

II. Sándor
boldog új évet kíván.

Ebben az időben ugyanis Rott Sándor artista volt Benkő Rózi legjobb barátja s ennek nevében cselekedtek meg a trefát. (Ő volt a második Sándor.)

Az udvartartáshoz pénz is kellett, ami pedig onnan került ki, hogy egy kitanult, raffinirozott emberrel, Kovács F. Sándorral szövetkezett össze, kinek segítségével rendszeresen zsarolta volt kedvesét, a szerb királyt.

Ez a Kovács F. Sándor 7 éve, hogy Kolozsvárról Budapestre került, s alig hogy betette lábát a fővárosba, már szép sikert aratott egy elegáns teli kabát elemelés körül kifejtett ügyességevel.

Majd meghódított egy kétes hírű leányt s azzal pénzeltette magát jó időn keresztül. Folyton azt ígérte, hogy elveszi s a leány-

sággal fizetnek. Nekik semmi az adott szőszentsége, még ha írásba foglalta is a tekintetes fiskális ur.

De a fiu áhitatosan hallgat az atyja szavára.

— Csak a becsület utján, fiam. Mindig csak azon. Száraz kenyér és becsület, ez az én jelszavam.

A vén fukar felüli a pénzét s emelgeti a torlaszokat szép mondásokból. Az életnek nagy, nehéz kötelességei vannak. Az önmegtagadás a legnehezebb erény. A becsület ember egyenes uton jár. Lehaság, csalás csak a gyáva lelkek tulajdonsága.

S ki akarja gyáva lenni? Főképp egy tizennyolcz éves ábrándos fiu? A kinek elég annyit mondani:

— Ne rontsd annak a fiatal leánykának a szerencsését... Majd, majd, idővel, ha állasod lesz. Addig a becsület, edes fiam... a becsület...

A sárgarigó füttyöl a becsületeire. A lepkek sem értik, melyek ott repdesnek minden nyáron a kertben. A virágok nyílnak, a jaszmin illatával megtelik a levegő; de Jetti néni már csak egyedül jár-kel ott s nincs gondja a virágosra, a lepkékre, csak a zöldborsóra és a salátára.

Az a szép fiatal leány pedig, aki eleinte várt, sokáig várt, aztán sirt, nagyon sokat sirt, most már nem is vár senkire, nem is sir senki után, hanem felesége lett a nagy, vörös bajszu ispánnak a kádarsai puszta s az ő életéből is eltűnik minden illuzó, csak a zöldes kert marad, a tehének fejése s a baromfi udvar.

nak egyéb sem kellett, ami pénzeskét szerzett, mind lovajára költötte. Kovács azután berkocsi-számot kapott s orfeumi ismeretséket kötött, ami jövedelmezőbb volt s a leányt egy napon a faképnél hagyta.

A következő napon egy öngyilkossági kísérletről számolt be a rendőri sajtóiroda: a szerencsétlen leány volt az áldozat.

Az orfeumi nép között nagyon tisztelt férfi volt Kovács Sándor. Hírlapírónak mondta magát és beszélt külügyi politikáról, nemzetközi vámszövevényről, magasabb esztétikáról és mindenről, amivel az artisták ujságja nem foglalkozik. Az artista pedig nem igen olvas más ujságot, s inkább elhitte, hogy Kovács F. Sándor valóban sok érdekes dolgot ír, mintsem felkutassák az ujságokban, hol is van az ő pennájának valami nyoma. Ezen a réven adósságokat is csinált az artista népnél. Egyiknek őt, másiknak tíz frijával tartozik.

Ezzel a firmával egyesülve igyekeztek a fiatal királyt pumpolni.

Ezek az üzelmek elvégre elvették a szerb udvar türelmét s a szerb főkonzul zsarolásért feljelentést tett Kelet királynője ellen.

Benkő Rózi a rendőrség azonnal letartóztatva zsarolási kísérletek ügyében nagy handabandázás közt vizsgálatot indított.

Benkő Rózi e vizsgálat során előadta hogy Trencsénmegye egyik kis helyiségében született. Apja tót iparos, aki később Bécsbe költözött. A leányból már tizenöt éves korában olyan teremtés lett, akit a rendőrség tart számon. Majd Berlinbe került s onnan Budapestre. Itt a Somossy-orfeumban volt buffet hölgy. Egy Popovics nevű szerb udvari tiszt később magával vitte Belgrádba s ott töltött néhány hónapot. — Ez az ő karriere.

Belekerült a dologba Kovács F. Sándor is. A rendőrség őt is kihallgatta és letartóztatta kihallgatás számos tanut is, akik mindannyian azt vallották, hogy Benkő Rózi folytonosan desekedett fejedelmi viszonyával.

A pikáns affér nagy szenzációt keltett mindenfelé. A párisi és londoni világlapok bő részleteket kértek és közöltek Kelet királynője felől.

Sándor királynak persze nagyon kellemetlen lett ez a botrány, ami nevével kapcsolatban már egy hét óta kísért az ujságokban. A fiatal uralkodó tudvalevőleg házasodni akart, de most le kell mondania néhány évre erről a tervről, mert egyik európai udvarnal sem látnák szívesen háztűznézőben. Természetesen mindent elkövet, hogy elsimítsa a dolgot. Egyik udvari tisztje már napok óta Budapesten van e célból. Hogy pedig alattvalói meg ne tudják a botrányt, elrendelte, hogy minden oly német lapot konfiskáljanak el, amelyekbea szó van az énekesnőről s a szerb udvarról. A belgrádi lakosság azonban meg is megútdta a dolgot s naponkint százával rándul ki a közeli Zimonyba, hogy elolvashassa a legfrissebb híreket.

Budapesten nem kisebb az érdeklődés Az utszéli dramairók valamelyike már bohózatot nyújtott be egyik orfeumba a dologról, ezzel a címmel: F i n u m R ó z i e s G ö n d ö r F. S á n d o r.

A rendőrség most már azon fáradozik, hogy a szerb udvar intemncioi szerint elsimítsa a dolgot, habár a kihallgatások még folyton tartanak.

Eddig kisütöttek a Kovács F. Sándor viselt dolgait s nem lehet tudni, hogy még hova fog kilyukadni az a botrány, mit Kelet királynője idézett elő.

Benkő Rózáról a következő adatokat állította össze a rendőrség: 1877-ben született Bécsben. Apja Benkő Janos csárdás, anyja, ki még ma is él, becsi kofa. Ebből az alacsony sorsból emelkedett a már hírhedt magaslátra.

Benkő Róza anyja hónap Budapestre jön, hogy meghatározást adjon dr. Gal Jenő ügyvédnek leánya védelmére.

9 levelet adott át a konzulatus a rend-

őrségnek, melyekben a chansonett énekesnő a szerb királytól pénzt kér. Egyikben azt mondja, hogy nincs házbére, a másikban hogy énekelni akar tanulni, a harmadikban hogy családi örömei előtt áll (persze részes az örömben a szerb király) stb.

Barlovác szerb konzul holnap Belgrádba megy utasításokért és jelentéstétel végett.

A bűnök országából.

Megdöbben az ember, ha rá gondol a Hódmezővásárhelyre, mely mintha Magyarország bűn-ermő szigete volna, honnan minden rossz, minden szégyenletes dolog felburjánzik.

Megtermett benne az agrárszocializmus minden örületes fantáziájával, mely szeggyent hoz a becsületes földmives emberre, megtermett egy nagyon sötét büntény, a méregkeverők ördögi munkája s alig mult el néhány hónap, ismét arra fordul az ország ügyelne hogy tanuja legyen miképp romlik, miképp fajul el a nép, azok erkölce is, kiket arra rendelt a gondviselés, hogy az etántorított, felbujtogatott elemet, biggadt magaviseletre megfontolásra sarkalja.

Itt van elsősorban Poka László rendőrkapitány öngyilkossága, kinek 100 trt pénzösszeg elsikkasztása adott fegyvert kezébe, hogy megszabaduljon lelkifurdalásától, mely szüntelen üldözte. Lett volna egyéb kivezető eszköz is e halál elől, de ez az ember nem kérte jó barátait hogy segítsék ki zavarából, melybe egy meggondolatlan tett sodorta, hanem a könnyebb módját választotta a dolognak s meghalt.

Pedig a népnek épen most a szocialis mozgalmak terjedése idején szüksége lett volna az erélyes kapitányra. Mert erélyes volt, midőn átgondolta hivatalának fontosságát; de ezt az erényt nyomban elvesztette, mihelyt egy igező asszonyi szempar csillogását látta.

Szép fiatal feleségével nem érte meg szeretőket tartott, köztük a bájos Jusztinkát is, kik vegromlásba vitték. Még kevéssel halála előtt is jobban gondolt kedvesére, mint feleségére, kitől hidegen bucsuzott el, gyávának nevezvén, mert nem akarta követni a halálba.

Magával könnyen végzett. Ágyba feküdt s ott egyetlen revolver durranással kilötte magából az életet.

Még be sem hantolták a kapitány sírgödörét, ismét megszólalt a gyilkos fegyver Hódmezővásárhelyen a bűnök fészkeben s egy fiatal élet szalt a megsemmisülésbe. Gosztonyi Sándor rendőrfogalmazó volt a tragédia hőse, ki 460 forintot saját czéljaira felhasznál s még számos büntetendő cselekményt követett el, mely csak a halál karjaiba vezethette őt.

Mind a két sikkasztási ügyben megindult a vizsgálat, mely bizonnal igen érdekes adatokat fog felmutatni.

Es ezek az adatok, valamint a már megtörtént dolgok lesújtólag hatnak a nép izgatott kedélyhangú atára, melyet a szocializmus eszmék teljesen eljártak. Mert jó példa helyett a legajásabb tények megingatják lelkében a bizalom utolsó szálát is melyet sorsa javulása érdekében a fejsőbb hatalon irant táplál.

A városban általában feszült hangulat uralkodik, pártok keletkeznek, melyek a városrészét meg akarják ostromolni a restaurációval.

Nagyon ráfér erre az ujítás, kivétel az e hó 20-án tartandó tisztújító közgyűlésől remélik. Baksa Lajos polgármestert megakarják bukítani, mert gyenge, nem képes az ügyek vezetésére.

Az egész Magyarország érdeke, hogy Hódmezővásárhely egy erélyes polgármestert kapjon, mert Kállay főispán ugy is elhanya golja kötelességét a gyűlésekkel nem törődik, csak unatkozni jár oda, mint ez az elkeseredett nép közt el van terjedve s így az erélyes polgármester hivatása lesz a megromott rend helyreállítása,

9000 tanköteles gyermek közül több

mint 4000 nem jár iskolába, mert nincs elegendő iskola s kulturális czélra még sem juttatnak a tisztelt városi urak.

A szegény városi tisztviselők is csak sanyarognak, s ha fel merészkednek szólanunk sorsuk javítása érdekében, a város bölcse törvényhatóság nemhogy méltányolná kérelmüket, hanem szégyenletes módon kigunyolja őket.

— Tudjátok, micsoda bérért szegődtek el, hat éjérték be vele.

Ilyen és ehhez hasonló pénzzel fizetnek Hódmezővásárhelyen a munkásnak.

Ily körülmények közt ne csodálkozzék senki, ha az elhagyott hely minden rossz minden szégyenletes dolog termője, mert ott, hol a nép vezetői nem teljesítik lelkiismeretesen magasabb feladatukat, felbomlik a társadalmi rend.

Bonyodalmak.

Tóth József vizsgálóbíró — ki a sikkasztások ügyét vezeti — ma meglepő dolgokat fedezett fel Póka lakásán, hol mintegy 100 számlát és ügydarabot talált, melyek alapján a vizsgálatot szélesebb alapon fogják folytatni s kiterjesztik Póka családjára is. A sikkasztások ügyének valószínűleg áldozatul esik Baksa polgármester is, mert a képviselők egy része Juhász Mór arvaszéki ülnököt jelöli a hó 31-én tartandó tisztújító gyűlésen. Kállay főispánt odavárják; ma este az a hír terjedt el, hogy a belügyminiszter miniszteri biztost fog leküldeni a város ügyeinek átvizsgálására és tovább vitelére.

A Csokonai körből.

— Választmányi ülés. —

Debreczen, január 12.

Bessenyei Széll Farkas a Csokonai kör választmányát tegnap délutánra összehívta, első sorban is azért, hogy a kaszinó által hirdetett Kazinczy pályázat felől intézkedjék. Egyéb ügyek is napirendre kerültek, a melyekről a következőkben számolunk be:

Jelenvoltak: Széll Farkas elnök, Komlóssy Arthur alelnök, dr. Kardos Albert, főtisztos, Könyves Tóth Kálmán, Dicsőfi József, Komlóssy Dezső, dr. Balkányi Miklós, dr. Öreg János, dr. Tüdős János, dr. Bakonyi Samu, Zoltai Lajos választmányi tagok.

A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után elnök bejelenté, hogy a debreczeni színészet százéves megünneplése és a Telegdy fele színmű aapítvány ügyében az elnökség teljesítette a reábizoztatokat.

A kaszinó választmányja bejelenté, hogy az idei Kazinczy pályázatra két pályamű érkezett s ezeket megbirálás végett átteszi a Csokonai körhöz. A prózai munka címe: »Földi János mint tudós és író« — jeligeje »Nekem hazai nyelvem bálványom« (Földi), — a verses munka költői beszédés; címe »Bálványos«, — jeligeje »Enekeljünk Czipranak« (Csokonai). A két munka megbirálására Dicsőfi József, Kardos Albert és Tüdős János kerettek fel, akik még e hó végéig jelenteni fogják a választmánynak, mely akkor a Kazinczy alappól a jövő év pályakerdesekre nézve is javaslatot fog tenni.

A hadházi Földi ünnep rendezésége elnökének Wessprémy Istvánnak megkeresését az iránt, hogy az ünnep leírása a kör évkönyvében megjelenjen, intézkedés végett dr. Benedek János titkárnak adták ki.

A budapesti állami női ipariskolák felügyelősége tudomására jöven annak, hogy a Csokonai kör ereklje tárában egy régi fokötöt őriznek, amely a Batthyány Lajosné grófnő volt és a 40-es években az első magyar ipari védegyelet alakulásakor készült, e nagybecsű női kezi munkát a budapesti állami női ipariskolák gyűjteménye számára kéri átengedni. A választmány kijelenti, hogy ez ajándékba kapott erekljétől nem válhat meg. Pár kisebb ügy elintézése után elnök Széll Farkas a debreczeni színészet száz éves fennállása megünneplését ujjolag szóba hozta s bejelentette, hogy a színházi bizottság a

kör javaslatait teljesen magáévá tette. Most már a városi tanácsban a sor, hogy sürgősen intézkedjék a továbbiakra nézve, mert különben kifogyunk az időből. (A választmánynak nem volt még tudomása arról, hogy a tanács ép most szintén elfogadta általánosságban a kör javaslatát s a rendezőbizottságba Komlóssy Arthurt, Roncsik Lajost és Szabo Józsefet küldte ki, helyet biztosítván ott Komjátly János színigazgatónak is.)

Majd dr. Bakonyi Samu — már ülésen kívül — igen melegen a kör városi törvényhatósági bizottságban ülő tagjai párifogó figyelmébe, ajánlotta szemben a jog- s pénzügyi bizottság ismeretes elutasító véleményével szemben a tisztántuli egyházkerület kérelmét, amelyben ez a főiskolai nyilvános olvasó terem nagyobb segélyezésért folya-

modik. Többen hozzászóltak e kérdéshez s végre is a jelenlevők kimondták, hogy a segély fölemelése érdekében összeköttetések révén propagandát csinálnak. Komlóssy Arthur egy régi szinlapot mutatott be, a mely Szigligeti »Csokonai« című szinművének a pesti nemzeti színházban ezélett 43 esztendővel történt első előadására vonatkozik. A szinlap egy részét itt közöljük:

Uj eredeti szinmű.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

43 Bérlet szünet.

Pest esütörtökön márczius 22-én 1855.

Először.

Egressy Gábor ur fölleptéül:

Szentpéteri Szigmond javára

Csokonai szerelme.

Eredeti szinmű 3 szakaszban, kardalokkal. Irta: Szigligeti. Zenéjét szerkesztette Dopler Károly.

Első szakasz személyei:

Halmi Róza	Komlóssi Ida.
Lilla, barátneja	Munkácsy Ilona.
Csokonai Vitéznő, özvegy	Horvath Ferencné
és fia	
Csokonai Vitéz Mihály tanuló	Egressy G.
Kövári) tanuló	Szigeti.
Csikorgó) tanuló	Hubnai F.
Első) tanár	Telepi.
Második) tanár	Údvarhelyi M.
Gyuri mendikás	Réthy.
Tanuló	Bakóczy.

(A többi szakaszokban is tulnyomólag ugyanezek szerepeltek, akikhez még Halmi gazdag földbiratos személyesítője Szentery járult.)

Diákok, történik a debreczeni erdőben.

Idő: 1795.

A szinlapot, a melyet Simonffy Imre polgármester őrzött eddig, a kör erekljetárában helyezik el.

Végül Széll Farkas felkérte a választmány tagjait, hogy tekintsék és bírálják meg Farkas Mihály a Ludas Matyi szerzője lakóháza helyén emelkedő bankpalota faíába illesztendő emléktábla mintázatát Tóth András szobrásznak műtermében.

Ezzel az ülés véget ért.

TARKA ÉLET

Fiu-e vagy leány?

— Tudományos vita a redakcióban. —

Lapzárta után volt. A szerkesztőség ódon falait halvány lámpafény világította be, a szerkesztőséget alkotó vidám bohém társaság még együtt volt s pihenőbe csevegett egyről-másról. E közben felhozódott a bécsi tanár is, ki a XIX. század utolsó felének leghíresebb emberevé küzd fel magát.

— Bolondság, uraim, merő bolondság a doktor állítása. Nem ember fogja meghatározni: fiu legyen-e a születendő gyermek vagy leány — vetette ellen a lírikus.

Általános bámulat követte szavait. Majd hangos kacaj váltotta fel, mely megrezgettette a szerkesztőség rozszant ablakát.

— Ért is ön hozzá, kiáltott fel a novelista Tisztelje az orvosi tudományt, melynek fénye mellett a versfaragás elhomályosul.

— És megfeneklik, mondta meggyőzőleg a szenzációs hírek alkotója.

— Tévednek uraim, a versfaragás művésze felépül az orvosi tudomány romjain. A költő fénye világában keresi a lélek nagyságát, az orvosi tudomány ellenben a sötétség országában jár — ott is bekötött szemmel.

Erre a gyors pennájú atyamester is talált mondani valót, a szerkesztő, ki veszélyeztetve látta a bohémek jó kedvét a tudományos dolog szőnyegre hozatalával.

— Ne kutassuk az orvosi tudományt, kezdő fuvola szerű hangon. Nagy az és dicső; különösen a belgyógyászat terén érte el a tudás magaslatát. Azért Schenk tanár nézeteit elfogadom. Ő megmutatja utját a boldog emberiségnek, hogyha követi tanácsát, hatalmában lesz a természet s megszbajja: férfi vagy leány legyen-e a születendő gyermeke.

A boldog kis mamának olyan ételeket fog rendelni, melyek élvezete által a cél megvalósul.

— De az étlapot nem merte közölni.

— Ne legyenek kíváncsiak uraim. A tanárnak van esze. Hát előre hárdesse ezt az étlapot:

1. Torma leves baraczk gombóczeval.
2. Kolibri tojás foghagymával.
3. Tengeri pök, malna és fecskefészek vegyíték kecskékéával.
4. Nadragulya kivonat spenót mártással.
5. Arabmézga gombócok libazsir kenőccsel.

6. Turós palacsinta fekete kávéval és végül

7. szer. Oroszlántej kakadu körömmel. Ennek hallatára a jámbor bohémek lefordultak szekükről az étvágytól. A könyörületes szolgálta locsolta fel őket jeges vízzel nagy nehezen.

S mindezekhez szükségesnek tartom megjegyezni, hogy a négy bohém együtt 100 évet élt. Azért vannak ily nagy tapasztalataik a tudományban.

Egyebekben pedig az elbeszéltek hitelességéért szavatol:

Sács.

Táviratok.

György herczeg krétai kormányzó.

Bpest január 12. (A Debr. ered. táv.) Athenből jelentik, odaváló politikai s diplomáciai körökben elterjedt hír szerint György herczegnek Kréta tőkormányzójaul való jelölése mind nagyobb tért hódít az európai kabineteknél. Franciaországon kívül beleegyezett ebbe Anglia is, Németország hozzájárulása szintén biztosítva van. Az atheni sajtó azonban nagyon hidegen fogadja a hírt.

A magyar munkások és a quota.

Bpest, január 12. (A Debr. ered. táv.) Ismeretes dolog, hogy az osztrák képviselők valamennyien a kvótának Magyarország terhére való felemelését követelik s őt a szociáldemokraták határozottan a paritás elvét hangoztatják s nem a kvótát megállapítani. E miatt megnehezítés támadt a magyar szociáldemokratáknál, a kik az osztrák elvtársaknak szemökre vetették, hogy tultesznek a többi osztrák pártokon, mire azzal mentették követelésüket, hogy ha Magyarország 50 százalékos kvótát fizet a magyar polgarok is meg fogják ezt sokalni és követelni fogják a hadsereg leszerelését. A magyarok azonban nem hagytak e n n y i b e n a d o l g o t és mint Bécsből írják — az ottani magyar munkások vasárnaz nyilvános népgyűlést tartottak, melyen több budapesti is részt vett. Jelen volt Kronawetter is, ki szintén hozzá szóllott a napirendhez. A gyűlés egyértelműleg a kvóta felemelés ellen foglalt állást.

A nemzeti szövetség tényleges felépítése.

Budapest, jan. 12. (A Debr. ered. táv.) A z o r s z á g o s n e m z e t i s z ö v e t s é g legközelebb Csanádmegye számos községében fogja szervezni fiókjait. A megye tarthatatlan főjegyzője dr. N á v a y Majos a legnagyobb buzgalommal igyekszik a közönséget a szövetség céljaival megismertetni és már eddig is több mint 300 tagot szerzett a szövetségnek. A választmányok megalakulása A p á t f a l v a, A p á c z a, B a t o n y a F ö l d e s és N a g y l a k nagyközségekben, valamint M a k ó városában csak napok kérdése.

Eszterházy bírái előtt.

Budapest, jan. 12. (A Debr. ered. táv.) Párisból jelentik: A tegnapi végtárgyalás délelőtt kilencz órakor kezdődött; Hervieu kormánybiztos közvadász a katonai törvényszéknek mindjárt az ülés elején azt indítványozta, hogy a tárgyalást titokban folytassák. A törvényszék visszavonult határozatával véget és néhány perc múlva újra megjelent és kihirdette, hogy a tárgyalás egyelőre a kormánybiztos kívánatahoz képest és erre való tekintettel, hogy a mai napon a tanúk kihallgatásánál a nemzeti védelem érdekei is szóba kerülhetnek, zárt ajtók mellett fog folyni. Luger tábornok ezután így folytatta:

— Főlkérem ennelfogva a hallgatóságot és az újságíró urakat, hogy a tárgyalóteremből kivonulni sziveskedjenek. A törvényszék annak idejében tudatni fogja a tárgyalásnak nyilvánossá való átváltoztatását.

Az elnök ezután a tárgyalást öt perczre felfüggesztette és ezalatt a hallgatóság és az újságírók kivonultak a teremből. Öt percz múlva megkezdődött a titkos tárgyalás. A törvényszék első tanúak Paty du Clam őrnagyot hallgatta ki, ki ellen Dreyfys Mathien és Scheurer-Kestner a legsúlyosabb vádakot emelték.

Paty du Clam kihallgatásáról abszolúte semmisen hallatszik; a természet rendkívül szigorúan őrzik s maguk a bírák ügyelnek arra, hogy a tárgyalás mozzanatairól semmi se szivarogjon a nyilvánosságba.

A törvényszékbe csak a tanukat bocsátják be, ezeket kihallgatásukig három szoba választja el a tárgyaló teremtől. A tvszék előtt ma csak kevés ember csoportosult s a rendőrök nem is igyekeztek őket szétosztani. Paty du Clam kihallgatása másfél óra hosszáig tartott; kihallgatása után két katonatiszt kíséretében távozott a tvszéki épületből és a lent várakozó bérkocsisban hajtatott lakására. A következő tanu Gouse tábornok volt, a kinek kihallgatása csak kevés ideig tartott. Most e sorok elküldésénél W e i l őrnagyot hallgatják ki.

Bpest jan. 12. A Debreczen ered. táv. Az Esterházy pörben tegnap délelőtt félbeszakították a kihallgatást. D. u. 2 órakor kezdődött újra a tárgyalás. D. e. Piquard ezredes folytatta vallomását. Szembesítették Gouse tábornokkal, amely izgatottan folyt le. Piquart szenzációs leleplezéseket tett.

Budapest, január 12. (A Debr. ered. táv.) Párisból jelentik: A tárgyalás éjjel 12 óra 49 perczkor véget ért. **Eszterházyt egyhangulag felmentették.**

Ujdonságok.

* **Első döntés a közvilágítás ügyében.** Az annak idején nagy viharra alkalmat adott közvilágítási kérdésben ma délután lesz az első döntés. A közgyűlés ugyanis egy bizottságot küldött ki az ügy tanulmányozására és a beérkezett ajánlatok elbírálására. Ez a bizottság a beérkezett ajánlatokat összehasonlítás és véleményadás végett egy szűkebbkörű bizottságnak adta ki, a mely ma délután a városi főmérnöki hivatalban tartandó ülésében fog hatá-

rozni, a nagyfotosságy ügyben. A bizottság tagjai Dobieczy Sandor, Garda Dezső, Fried Jenő, Stahl Géza városi főmérnök és Szabó József főszámvevő. A bizottság a kiszivárgott hírekből ítélve az Augsburgi légszesség y á r r é g i a j á n l a t a m e l l e t t fog állást foglalni, bár a gázgyár nem vett részt az újabb nyilvános versenytárgyalásban. Ezt a véleményt persze még azután a nagybizottság veszi beható tárgyalás alá, még a végleges határozatot a városi közgyűlés hozza meg.

* **V. H. O. Sz.** A vidéki hírlapírók országos szövetkezetének helyi választmánya értesült arról, hogy többen pártoló tagokul jelentkeztek és ezalatt pénzeket is adtak át. A helyi választmány kéri az illető pártoló tagokat, hogy tudassék a Debreczeni Ellenőr szerkesztőjével, mint a helyi választmány elnökevel a nevüket és azt, hogy mennyi pénzt adtak át és kik vették fel e pénzeket.

* **A nőegylet második társasestélye.** A nőegylet második társasestélyét az Arany Bika dísztermében e hó 15-én. Szombaton este tartja meg. Az első estély fenyvesikere után városunk egész közönsége érthető érdeklődéssel néz elébe. Fokozza a jó szívek érdeklődését a már megnyitott népkönyha is, melynek javára tartatik részben az estély. Jégyek (fehér színben) az estélyre előreválthatók Zádor Lajos, Szentkirályi Tivadár kereskedésében a főtűszedévei és este a penztárnál. Minthogy a szétküldött meghívók mindhárom estélyre szólnak, ezért új meghívók most nem adhatnak ki. Ha azonban valaki nem kapott volna és arr igényt tart, vagy aki meghívatni óhajt még valakit fordúljon a nőegylet elnökéhez V e r e s n é S z a t h m á r y T e r é z h e z. Az estélyen szerepelti fognak: Busznay Istránné ur.ő zongorajátékkal. Kenézy Klára urhölgy énekkel, Zivuska Jolán urhölgy szavalattal Nagy Dezső ur cimbalomjátékkal és u dalárda. Holnap a rendkívül élvezetes, részletes programot is közöljük. Az estély 7 órakor kezdődik. A vacsoránál és a táncmulatság alatt Ráczy Károly zenekara játszik.

* **Uj közegészségi felügyelő.** Az ország több közegészségi kerületre van felosztva e kerületek egyikebe tartozik Debreczen és Hajdúmegye kerülete is, melynek eddig M i s k o l c z i Imre dr. volt a felügyelője. A helyügyminiszter íratban tudatja a megyével, hogy Miskolczi Imrét más kerületbe helyezte át s helyébe dr B u r z i n k a y Gyulát nevezte ki közegészségi felügyelőnek.

* **A tornaegylet köréből.** A debreczeni tornaegylet újonnan alakított választmánya vasárnap tartotta első ülését, mely szokatlanul nepes volt. Dr. Kenézy Gyula elnököt. Számos fontos ügyet intéztek el. A tornacsarnok építése kollaudálására Vecsey Imre enőklété mellett bizottságot küldtek ki. Elhatározták, hogy 3 havi kurzusokkal a vívástaniást febr. 1-én ismét bevezetik. Vivomester N a g y Kálmán törvényszéki jegyző lesz. A feltételeket az elnökség állapítja meg. Jelentkezni már is lehet az egyleti helyiségben. A gyermek tornázás meghonosítása érdekében javaelattétel dr. Z i c h e r m a n n Adolf és dr. C z a k ó Zsigmond vál. tagok megbizattak. Az elnökséget pedig felhatalmazták hogy tornateremmel nem bíró iskolák részére ajánlja fel a tornacsarnokot. A 5. honvédegyalozred parancsnoksága megkeresésére szives készséggel átengedték a tornacsarnokot heti 2 órára, hogy ott az ezred előtornász legénység kiképezhessek. A 10 frtos részvények elhelyezésére vonatkozólag az ügyészt és penztárnokot javaslatteletre hívták fel. Tagokul újabbban többe léptek be, köztük dr. P u k y Gyula kir. táblái elnök, D o b i e c z k i Sándor m. á. v. üzletvezető, Igyártó Sándor törvényszéki elnök.

* **Veszekedő asszonyág.** Polgár Zsuzsanna tegnap délelőtt 9 óra tájban a kenyérfiaczon meg akarván mutatni virtuságát, egy embert megtámadott s oly szidal-

makkal illette, hogy valóságos közbotrányt okozott. Végre is egy rendőr megsokalta a dolgot s bekísérte oda, hol dűhe kissé csillapodni fog.

* **Gonosz vendég.** Fekete Aladár városunkból többször kitiltott csavargó úgy látszik nem tud megélni Debreczen nélkül, hova számos oly cselekmény emléke fűzi őt, mely rá nézve kellemes lehet ugyan, de a károsultakra semmi esetre sem. Tegnap este egy rendőr a csapó utczában ismét meglátta a vendéget s hogy működésének elejét vegye, bekísérte a II. ker. rendőr kapitányság börtönébe, hol egyelőre jó helyen lesz, míg el nem toloncolják a városból.

* **A kik elkerülik a közbiztonságot.** A közbiztonság igazgatója az iránt tett panaszt a tanácsnál, hogy sok esetben a közfogyasztásra szánt állatokat a vágóhid mellőzésevel ölik le. A közegészségügy megóvása érdekében intézkedett tehát a vágóhid igazgatósága akkor, midőn jelentését megtette. Mert a mai dögvészesség időben az ellenőr és nagy fontossággal bír. A városi tanács 1897. é. dec. 21-én tartott ülésében kimondta ennel-fogva, hogy a juhok és sertések is kizárólag a közbiztonságon vágandók le, ha közfogyasztásra vannak szánva. Az ez ellen vétők kihágást követnek el, mely az 1888 évi VII. tcz. 151. §-ának 2. pontja értelmében szigorú büntetéssel sújtandók.

* **A postások bálján** résztvettek névsorát tett ígertünkhez képest itt közöljük: Asszonyok: Keller Józsefné, Fülöp Mihályné, Tóth Andrásné, Szegedi Andrásné, Krón Jánosné, Horváth Mihályné, Kékes Mihályné, Ritter Jánosné, Vincze Bálintné, özv. Gacsády Sandorné, Kovács Istvánné, Szendrőy Istvánné, Balogh Istvánné, Tóth Sandorné, Kirvay Lászlóné, Fésűs Istvánné, Kopányi Istvánné, Gyöngyössy Sandorné, Gyöngyössy Ferenczné, Vecsey Sandorné, Major Bálintné, Major Gáborné, Tápei Mihályné, Kovács Jánosné, Kiss Józsefné, Sallay Jánosné, Nikolszberg Mórné, Nagy Karolyne, Erdős Istvánné, Alibár Mihályné, Racz Samuelné, Kiss Andrásné, Bende Jánosné, Tar Józsefné, Tökés Gáborné, Leskó Istvánné, Csizsar Györgyné, Gári Mihályné, Bondor Bertalané, Kovács Andrásné, Papp Lajosné, Spiczter Samuelné, Vasarhelyi Béláné, Reizinger Istvánné, Pásztor Istvánné, Nagy Jánosné, Gebz Ferenczné, Ketey Karolyne, Safar Józsefné, Dörgő Györgyne.

K i s a s s z o n y o k: Fülöp Juliska, Krón Juliska, Nagy Mariska, Szegedy Hargit, Szegedy Juliska, Horváth Mariska, Kókas Juliska, Balogh Esztike, Gacsády Juliska, Gacsády Margit, Fehér Zsuzsika, Kovács Juliska, Sziklai Karolina, Szendrei Esztike, Szendrei Juliska, Tóth Terike, Nagy Erzsike, Ács Piroka, Nagy Mariska, Nikolszberg Anna, Kuczó Ilona, Mészáros Zsófia, Nagy Karolina, Alibár Erzsike, Racz Mariska, Csathai Margit, Szabó Anna és Erzsike, Nagy Erzsike, Mester Zsuzsika, Konez Juliska, Csathi Esztike, Kovács Amália, Spiczter Lina, Nalaezi Mariska, Pásztor Teréz, Hetei Anna, Reizinger Pauna.

* **Hölgyek figyelmébe!** *Kronovitz Matild* női-ruha varróné lakását Budapestről Debreczenbe, Nagy-uj-utca 1707. szám alá, t. Weinberger Lajos ur házába helyezte át. Csakis előkelőbb, legújabb divat szerinti munkákat teljesít. — Angol ruhákat különös figyelembe ajánl.

* **Elveszett** egy arany lövefalaku nyakendőtű vasárnapeste színházba menetkor a színházról a Vargautczán at n Barány-utcaig. Megtalálóját kéri a tulajdonos, hogy azt szerkesztőségünkben átadn sziveskedjék.

* **Két szoborügy.** Eoy levelet kaptunk ma az Országos Nemzeti Szövetségtől mint a Petőfi-szobor szervező bizottságától. Ez a levél fajdalommal konstatálja, hogy bár Köllő Miklós a jeles fiatal szobrász aldozat-készsége lehetővé tette a szobor felállítását, mégis a szobor fentartási és egyéb, a rendezéssel összefüggő költségek még ma sincsenek fedezve. A szoborbizottság tehát, melynek el-

nőke K e d v e s István pénzügyigazgató, elhatározta, hogy tovább fog gyűjteni mindaddig, míg a megfelelő összeg a bizottság rendelkezésére nem áll. Most készült a nemzet a szabadságharc ötvenedik évfordulójának impozans megünneplésére s annak a költőnek, aki a szabadságnak vértanúja volt, annak a költőnek a szobra fenntartására nem gyűlt be még a minimalis összeg sem. A magunk részéről is felhívjuk tehát a közönséget, hogy tegye lehetővé a szobor további fenntartását, mert a Petőfi szobra ott, a nemzetiségek közé ékelt magyarság önértékének kifejtésére nagyjelentőségű befolyást gyakorol. Az adományok K e d v e s István pénzügyigazgató címére S e g e s v á r r a küldendők. — A komáromi Klapka-szobor is ott állt már Komárom főeren, de a szobor ügye még mindig vajdáz, mert a költségek még mindig nincsenek fedezve. A bizottság ennél fogva elhatározta, hogy a szabadságharc felszabados fordulóján újra felveszi a gyűjtések fonalát és első sorban felhívást intéz azokhoz, a kik első ízben kibocsátott gyűjtőlevelet még nem küldtek vissza, hogy azokat adományaikkal együtt a »Budapesti Takarékpénztárhoz« (Andrássy ut 5. sz.) beküldeni sziveskedjenek.

* **A sajtó tisztességéért.** A Budapesti Újságírók Egyesületének választmánya mai ülésén elhatározta, hogy a revolver-zsurnalisztika kiirtása és a hirapiroi tisztesség megővéására körlevelet intéz az összes fővárosi részvénytársaságokhoz, hogy minden tudomásukra jutott visszaélést az egyesület elnökségének jelentsen be. Együttal felkéri a részvénytársaságokat, hogy a uaplapokat külön meghíváson értesítsék a közgyűlés megtartásáról. A választmány továbbá két ilyen konkrét visszaélés miatt két tag ellen a kitorlési eljárást megindította.

* **Diák egyenruha.** A millenáris esztendő alkalmával az egyetemi ifjúság elhatározta, a magyar ruha viseletét. A terv azonban csak terv maradt, mert a diákok drágasága miatt alig akadtak, akik károsan, mentesen rogyós-zsaru eszímában betálgattak. Az egyetemi kör elnöksége azonban nem mondott le az eszméről s az idén ismét föl akarja támasztani olyan formában, hogy legyen ellátva ruha bizonyos jelvényekkel, amelyet csak kizárólag a diákok viselhetnek, közös diák egyenruha legyen. Ez most annál is inkább alkalomszerű, mert a magyar szabadság hajnala ötvenedik évfordulója előtt állunk, a mikor a magyar diákság szép, egyszerű magyar viseletével nagyban hozzájárulna az ünnep emeléséhez.

* **A három Fekete.** Pressburg Rezső budapesti utazó ügynököt a ki számos csalást követett el, a fővárosi rendőrség a napokban letartóztatta. Ennek a letartóztatásnak igen mulatságos a története. A szelhamos már hetek óta sorra járta a főváros mulatóhelyeit s mindenütt pompásan mulatott leányokkal vagy anélkül. Amikor fizetésre került a dolog, büszkén a mellére ütött és így szólt: — En Fekete detektív vagyok. Majd máskor fizetek. Engedtek tovább. Vasárnap hajnalban a Beficzay kávéházba tért be. Már nagyon elazott a csalo, azért mindössze csak egy kávét ivott. A mikor fizetésre került a sor, így szólt: — Egy f e k e t e volt de most nem fizetek. — Miért? — kérde a főpinczér. — Mer én Fekete detektív vagyok. A szomszédos asztaltól fölkeltek egy ur és odalépett. — Bocánat Fekete detektív én vagyok s a törvény nevében letartóztatom önt. A meglepett csalo zavarba jött, didogolt valamit es követte a titkos rendőrt a főkapitányságra.

Magyar könyvtár.

(Új sorozat.)

A múltkoriban, számot adván a nagyjövőjű vállalat első kötetének megjelenéséről: üdvözöltük mint egy hatalmas tenyezőjét a mivelttség terjesztésének, melynek kétségen kívül legjobb eszközei a könyvek. Üdvözöltük a kiadót, a ki ily nagy vállalkozásra szánta rá magát, melynek erkölcsi sikerei bizonyára

nagyobbak lesznek az anyagiaknál. Mert a Magyar Könyvtár nagy czélt tűzött maga elé, melyet ha csak részben is meg fog valósítani, dicősege lesz a magyar szellem életérének, kiválóságának.

Az emberi szellem nagy irodalmi alkotásaihoz a magyar olvasó közönség legfeljebb csak a nemet Reclam-füzetek útján jutott, a magyar fordítás vagy egyáltalán nem volt meg, vagy ha igen, nehezen hozzáférhető. De meg a magunk remekirői is, mily lassan válnak a nemzet közkinésévé! Petőfi kívül nincs magyar klasszikusnak oleső népszerű kiadása és ritka család, melynek szentélyében Arany, Vörösmarty, Eötvös egyénisége teljes képében helyet foglalhatna. Ez az oka annak s, hogy a Shakespeare és Moillere és a világirodalom annyi nagy szelleme nem hatoltatott elég termékenyen át az irodalmi mivelttség m a g y a r földön való terjedésére.

A Magyar Könyvtár első sorban ily czélok megvalósítására törekszik, de tere lesz a modern irodalomnak jelentős szépirodalmi és tudományos munkáinak jó magyar nyelven való közvételére. Az a tíz füzet, melylyel beköszöntött, nagyon beszédes programm volt; több mint amit csak két évtizeddel ezelőtt is, a mai virágzás kezdetén, reméni mertünk volna. Most pedig, mikor új sorozata fekszik előttünk, úgy látjuk, nem volt üres ígert, melylyel füzetekének utat akart nyitni közönségünk és mivelt ifjúságunk szívéhez. — Egy részt a programjának máris derekasan megvalósítja. A kétszeres czél szemelőt tartásával, mely a családot és az iskolát kívánja szolgálni jó könyvekkel: váltakoznak a kötetek, úgy azonban, hogy mindegyik mindenkinek szól.

A nagy közönség és a tanulóifjúság egymás olvasmányait egyaránt jól kihasználhatják. Mert ott is, a hol első sorban didaktikus szempontok vezéreltek a kiadót, tekintettel volt az általános használatra és nem szaraz jegyzetek tömkelegét írta a füzetekhez, hanem magas irodalmi színvonalon álló esztetikai méltatást.

Az új sorozat megjelenése alkalmából örömmel jegyezzük föl a Magyar Könyvtár szokatlan nagy sikeret. Szerkesztőjének, Radó Antalnak kitűnő ízlése szemel-szedett jó dolgokat vett föl, melyek könnyen megtalálták az utat a széles körben való terjedéshez. Oly munkákkal volt képviselve ebben az első tíz füzetben a hazai és idegen nemzetek irodalma, hogy bizvást reményt kelthetett a hasonló vállalatokban oly sokszor csaldott publikumunkban. Mert ennek a közönségnek nagyon jó az ízlése, és ha csinján bannak vele, lelkes par fogja a becsületes törekvésnek. Ha a Magyar Könyvtár bizalmát oly hamarosan megtudta hódítani a maga számára, ez csak életrevalóságára és hasznos voltára volt. — Örömmel tekintünk a jövőbe, misor a hasonló idegen vállalatok abszolút uralma megtörik, hogy diadalát jelentse egy nagy magyar gyűjteménynek, mely egészben a klasszikus és modern irodalomnak valóágos kincseshaza. — Ezt az örömmünket pedig már újabb sorozatának füzetek is méltán kelthetik.

Arany Janos jar első Valogatott balladainak kertős füzetével (11 12. szám), melyhez Riedl Frigyes, a jeles Arany-monografia írója írta a méltató előszót, kijelölven a helyet, melyet Arany költészetének e mester alkotásai irodalmunkban és a világirodalomban elfoglalnak. Az iskolai tanítás segítő eszköze lesz e könyv első sorban, ahova Aranyt bevinni és munkáinak szellemét a fiatal elmekincsévé tenni, ez irodalomtörténet tanárának szent kötelessége. De talál e kötet a nagy közönségben is bizonyára kedvelők nagy sokaságára, mert hsz Arany balladainak könyve a mivelt magyar ember bibliája kellene hogy legyen. Petőfi Utí rajzai-nak egy kötetével szerepel az új sorozatban (14. szám) A költő egyéniségének igen jellemző képei ez uti rajzok, melyek leírás humorával, a közvetlenség ritka jelentkezésével, de a megfigyelés éles-égével és a stil szingazdag voltával is a magyar műprózának legszebb példányai közzül valók.

Dumas Kaméliás hőgye (15. sz.) a francia színművek legnépszerűbbje, megkezdője a reális dráma mai fenyves korának. Ötven éve, hogy Gauthier Margit megható története először színpadra került, de a történet ma sem vesztett érdekességével és dráma nem értékéből. Ez a fordítás a nemzeti színház számára készült, és hivatva lesz ki-zorítani az egyebb selejtes fordításokat. Som-hazy István az új magyar elbeszélők egyik legkedveltebbje. Jó elbeszélő, akinek nemesak tárgyai érdekelnek, de fino n lélektani rajzai is. Töle Légyott harmasban es egyébb apróságok cizmen közöl pompás köteteket a Magyar Könyvtár.

Főntebb vazoljuk czéljai mellett egy másikat is kíván szolgálni a magyar könyvtár. Jó fordításokban, a divatos idegen elbeszélők kisebb munkálataiból fog köteteket adni időnkint s megkezdte ezt az Olasz elbeszélők társával, melynek Farina, Verga, Serao és De Amicis munkáiból valogatott apróságait Radó Antal avatott tolla ütette át. Követni fogja ezt a francia, német, angol, spanyol, orosz irodalmakból összeallított füzetek sora s rövid idő múlva pedig az ígert programmból Kisfaludy Karoly költeményeinek kötetet, Kálmán gyönyörű elbeszélése a Fanni hagyományai, Kovetta szenzációs drámája. A becsületes és Shakespeare örökszép Szentivan-éji álma, még pedig Arany János utólrhetetlen szépség-s fordításában, melylyel méltán kezdődik a Magyar Könyvtár. Shakespeare-ja. Szóval a Magyar Könyvtár jó uton megy előre, hogy a mivelt magyar közönség és iskola kézikönyvtáranak eszméje megvalósuljon. Ebben a törekvésében mindenkor számíthat a nagy pártolásra.

Az egyes számok 15 krjával, valamint előfizetek 6 füzetre 90 kral 12 füzetre 1 frt 80 krral a kiadóhivatalban (Andrássy-ut 21) és minden hazai könyvkereskedésben megszerezhetők.

CSARNOK.

Egy napi igazmondás.

— Bartley H. elbeszélése. —

— Angolból. —

(Folytatás.)

— Ugyan, menj már örökös igazmondással! — kiáltott fel Lucy. Lábaival dobantva. Még nom foghatom, hogy miért jött most egyszerre olyan szörnyű nagy kedved az igazmondásra. Annakévesbbé, mert meg vagyok győződve, hogy a mai napig másoknál nem voltál őszintébb, sőt nekem is sokszor hazudtál.

— Neked . . . soha! — akart mondau Ralph, — de eszébe jutott, hogy sokszor »angyalának«, »életének«, »üdvösségének« nevezte, pedig hát tulajtonképen nem az, tehát sokszor tulzott, hízlelgésekkel halmazta el és így bevallotta, hogy bizony néha hazudott.

— Milyen nagyszerű! — kiáltott fel Lucy, migából kikelt — két éven át udvarol nekem, két évig mondogatja szünet nélkül hogy szeret s ime most, a menyegző előtt két hónappal bevallja, hogy hazudott!

— De edesem! szavaimat félreértetted, — mondá Ralph. Mindenestre hazugság, tulzás volt, midőn angyalomnak neveztelek, de ez megbocsátható vétek, mert hát angyal nem vagy.

— Köszönöm a bókot, — kiáltott fel Lucy haragosan és amilyen hazugság volt, midőn angyalomnak nevezett, ép úgy hazudott midőn azt állította, hogy halálát okoznám, ha egybekelesünkbe bele nem egyoznék.

— Az igazat megvallva, ez is tulzas, tehát valótlan állítás volt — szolt Ralph nyugodtan.

— Remélem, hogy kalapját véve azonnal távozni fog — kiáltott Lucy ingerülten.

— O nem edes Lucy, nem távozem, mert semmi okod nincs a haragra, s azért ki is fogsz békülni. Ha nem is vagy angyalom, üdvösségem, mégis az vagy, akit szeretek és ha nem is okozná haláloamat a házasságba való lépésem.

ságba való bele nem egyezésem, legalább is fájdalmas, mely sebet ütne rajtam, mely sokáig nem hegedne be,

— De mégis behegedne. És én ezzel megelégedem? Köszönöm Ralph úr, hogy még jókor kimutatta a foga fehérjét, Köszönöm. De hogy egészen őszinte legyen, nem vallaná be azt is, hogy más szeret?

Ralph halgatott egy percig, s erősen küzdött önmagával s ezután kissé habozva így válaszolt:

— Nem Lucy, senki sincz a világon kit úgy szeretnék, mint téged,

— Kit úgy szeret, mint engem! Ezzel azt akarja mondani, hogy van más, akit más kedve szeret. Most már világos előttem minden. Más az ő a n g y a l a, ü d v ö s s é g e, é l e t e. én irántam pedig csak azon mindennapi érzellemmel viseltetik, melyet az ember jövődőlali oldalbordája, gyermekdajkája és harisnyafoltozója iránt érez. Köszönöm.

Ralph Lucy helyett vérgyűrészt. Hogy ilyen hangon tud beszélni, azt sohase hitte volna. E pillanatban alig ismerte s rút-nak tűnt fel előtte, annyira eltorzította a szót a nemtelen harag.

— Valóban Lucy, csodálkozom önön, — szólalt meg végre, felretéve a bizalmas tegezést. Csodálkozom elslátása fölött amelylyel jobban olvas bensőmben, mint tulajdon magam. Igaza van Lucy, más az, akire mint felsőbb lényre tekintek fel, akit a tökéletesség eszményeként imádom, de a ki éppen azért elérhetetlen magasságban lebeg fölöttem.

— Hát miért nem megy hozzá, miért nem mondja ezt neki, helyett, hogy engem ilyen vérgyűrészt szavakkal halmoz el? kiáltott Lucy dühösen.

— Ne haragudjak rám, Lucy, ön kéreztet és én igazat mondtam. E hölgy, kit annyira tiszteltek, csak emlékembe él. Vele nőttem fel, játszótársak voltunk, később, midőn én férfi, ő pedig viruló szűz lant. szét szakított bennünket a sors. Ő új, fényes vagyoni viszonyok között él s én sokkal csekélyebbnek tartom magamat, semhogy feleje közeledni mernék.

— Ez már mégis sokkiáltott fel dühösen s most már magából kikelt Lucy Vegye vissza gyűrűjét... szégyen érje fejemet, ha egy pillanatig tovább hordozom.

E szavakkal lezakította jeggyűrűjét ujjáról s Ralph láyai elé dobta.

— Luczz! épen ezáltal, mivel elérhetetlen után vagyodom, a legfényesebb tanujelét adom annak, hogy elég tökéletes vagyok szerencsemet ott keresni, ahol felteáhatom. Vegye vissza a gyűrűt, — eseggett Ralph felemelve azt a földről s így-kezve jegyese ujjaíra húzni, — Légy újból Luczym folytatá odaadó hangon — és őszinteségem legyen számomra a legdrágább bizonyíték, hogy bizhatol bennem, midőn azt mondom, hogy csak téged szeretlek.

— Folyt köv. —

Nyilt-tér.

Előleges jelentés!

Tisztelettel értesitem a helybeli és vidéki közönséget, hogy az eddigi bizományi viszonyt Michelstädter E. és H. gyárosokkal megszüntettem és február hó folyamán saját 1875. óta bejegyzett cégem alatt egy **most már** minden tekintetben, úgy a legkényesebb, mint a legszerűsebb igényeknek megfelelő, városunk és környékének valóban házagpótló, fővárosi mintára berendezett **czipő üzletet** nagyban és kicsinybeni eladásra nyitok.

Tisztelettel
Baum Miksa.

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz urnak, gyógyszerész Neunkirchenben., Alsó-Ausztria, az **antirheumatikus és antiarthritikus vértisztító-teák feltalálójának Köszvény és rheumatismus elleni vértisztító.**

Ha itt a nyilvánosság elé lépek, azért történik, mivel első sorban kötelességemnek tartom Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben szolgálataiért, melyet vértisztító teája által kinzó rheumatismus szenvedéseimben teljesített, köszönetemet kifejezni, és aztán, hogy másokat is, kik ezen irtózatos betegségbe esnek, eme kiténő teára figyelmeztessem. A kinzó fájdalmakat, melyeket teljes 3 évig minden időváltoztatásnál az összes tagjaiban szenvedtem és a melytől semmiféle gyógyszer, sem a Badeni kénfürdők meggyógyítani nem tudott — nem vagyok képes leírni. Almatlanul hánykolódtam ágyamban, étvágyam szemlátomást elmult, kinézésem egészen elhomályosult és egész testem elfogyott. A fenti tea 4 heti használata után fájdalomtól teljesen megszabadultam nemcsak és még most is, miután már 6 hét óta nem iszom teát, egészséges vagyok, testi erőm is megjavult. Erős a meggyőződés, hogy mindenki, a ki hasonló bánatmáknál ezen teánál keresi menedékét, annak feltalálóját **Wilhelm Ferencz** urat, úgy mint én, áldani fogja.

Kitünő tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné
alezredes neje.

Debreczen szab. kir. város tanácsától

80/1898.

Tenyészbikák és lovak eladása.

A Debreczen szab. kir. város gazdasági törzsgyűléséből kielejtett és számeletti bikák, valamint a városi fogatokból kielejtett és számeletti lovak eladása a városi tanács által elrendeltetvén, erről a venni kívánók azzal értesítetnek, hogy a lovak eladása az országos baromvásár alkalmával **f. 1898. év január hó 16-án**, a tenyészbikák eladása pedig **január hó 17-én** az országos baromvásártéren mindenkor **d. e. 9 óra** kor megtartandó nyilvános árverésen fog eszközöltetni.

Debreczen, 1898. január 10.

A városi tanács

Ügyvédjelölt

a ki már ügyvédi irodában gyakorlatot szerzett és járásbiróság előtti perek tárgyalására képességgel bír, Pataky Ferencz székelyhidi ügyvédi irodájában, 60 forint havi fizetéssel azonnal alkalmazást nyerhet.

12807

1897.

Árverési hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város Tanácsa részéről ezennel közhírré téteti, hogy:

1., a »Látókép« korcsma a hozzá tartozó szántó és legelő földdel;

2., a »Hortobágy« nagy korcsma a 50 hold földdel hidvám szedési, halászáti és vendéglői joggal 1898 november 1-től — 1904 november 1-ig terjedő időre;

3., a »Kadarcs« fogadó 233 hold földdel 1898 október 31-től — 1904 október 1-ig terjedő időre;

4., a »Ludas« korcsma 155 hold földdel 1898 november 1-től — 1904 október 31-ig terjedő időre;

5., a »Halápi korcsma« 45 hold földdel 1899 január 1-től — 1901 december 31-ig terjedő időre;

6., a »Gygyori« csapszék 98 hold földdel 1898 október 1-től — 1904 szeptember 30-ig terjedő időre, a számvévségnél kitétt s ott a hivatalos órák alatt megtekinthető árverési feltételek mellett az 1898 évi márczius hó 9-ik napján délelőtt 9 órakor a városháza kis tanácstermében tartandó nyilvános árverésen bérbe, illetve haszonbérbe kiadatni fognak.

Miről az árverelői óhajtok azzal értesítetnek, hogy a kikiáltási ár 10%-a készpénzben az árverelő bizottság kezéhez bánatpénzzül leteendő.

Debreczen, 1897. decz. 22-én.

A városi tanács.

A Tóby örökösök közös tulajdonát tevő következő ingatlanok u. m.

1. A debreczeni 2477. sz. tjkvben foglalt 1783. sorszámú ház utáni mintegy 12 hold **ondódi föld.**

2. Az ugyanazon szimu tjkvben foglalt, mintegy 18 hold tanya épületekkel ellátott **ujosztású föld.**

3. Az ugyanazon és a 3729 sz. tjkvben foglalt s pajtával ellátott mintegy 2000 □ öl területű **postaketi szőlő.**

4. A h.-bószörményi 13787 sz. tjkvben foglalt mintegy 78 hold tagosított **rétiföld;** és

5. A h.-bószörményi 41 sz. tjkvben foglalt pajta és pinczével ellátott **homokkerti szőlő**

eladó.

Értekezhetni Debreczenben az örökösök megbizottja **Dr. Megyery Pál** ügyvéddel Széchenyi utca 1778 sz. alatt.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

 KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frittól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

 nagyon olcsón.

Részvények, szelvények, elsőbbségi kötvények, értékpapírok, évi jelentések, zárszámadások, rovatos ívek, tabellák.

 Gyászjelentések.

Hangverseny műsorok. Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Különlegességek kitünő magyarsággal helyesen kiállított **ÉTLAPOKBAN.**

 Pinczérszámlák bor és sör czimkéik.

Napilapok, hetilapok, szaklapok, képes folyóiratok előállítása

 diszes, pontos és jutányos kivitelben. Ezek szétküldése (expediálva.)

Bármily terjedelmű regények, elbeszélések, költemények, tudományos és szakmunkák előállítása.

 Névjegyek 50 krtól kezdve.

A „Debreczen” kiadóhivatala.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben. főpostával szemben